

større. Der er saa tilbage 250 Kr., som ere bestemt til Vedligeholdelsen af en Dampchaaloup. Skolen havde ikke i sin Tid Brug for en saadan, men det er aldeles tydeligt, at den vorrende Underofficer ei alene maa kunne omgaaas Kobaade, men ogsaa maa være bekjendt med Brugen af en Dampchaaloup, som nu bruges i saa stor Maalestok, og det er da paa den anden Side ogsaa klart, at Vedligeholdelsen af en saadan er mere bekostelig end Vedligeholdelsen af en Kobaad. Jeg tror derfor, at det ærede Udvalg, efter hvad den ærede Ordfører ogsaa udtalte, maa kunne komme til at erkjende, at dette Forslag er vel begrundet. — Udvalgets Flertal har ogsaa foreslaaet nogle Regtelser for Søofficersskolens Vedkommende. Deraf angaa de to Udgivelsen af Lærebøger. Det er første Gang, det er sket, at der er negtet Penge til Udgivelse af en Lærebog. Der er foreslaaet Udgivelsen af en Lærebog i Udlandets Søkrigshistorie, en Lærebog i dansk Militærret, og det synes dog ret rimeligt, at saadanne Lærebøger udarbejdes. Den første af disse: Udlandets Søkrigshistorie er ogsaa kun anden Del af et større Værk, hvorefter første Del behandler Danmarks, Sveriges og Norges Søkrigshistorie, der udkom sidste Aar. — En anden Regtelse, der er foreslaaet, er Regtelsen af 1,400 Kr. til Møbleringen af to subalterne Officerers Værelser paa Skolen. Derom sagde den ærede Ordfører, at man ved at bevilge dette vilde komme helt ind paa et nyt Princip med Hensyn til Møblering af Værelser o. Lign. Det er ikke Tilfældet. Der er tværtimod tidligere blevet givet lignende Bevillinger til subalterne Officerer paa Underofficersskolen, endog for ganske nylig. Det forekommer mig virkelig ogsaa billigt navnlig for unge Søofficerers Vedkommende, som dog heldigvis færdes den meste Tid tilhøjs, at naar man giver dem en lille Tjenestebolig, et Værelse, dette da ogsaa er møbleret, saaledes at de ikke skulle have Udgifter hermed. I det Tilfælde, de skulle have den Udgift, vil det blive meget vanskeligt — som det forøvrigt ogsaa har været — at faae Officerer til godvillig at være Skoleofficerer ved Søofficersskolen. De komme mindre tilhøjs i den Tid, de ere der, de faae et Bestillingstillæg af 400 Kr., men skulle de anvende strax 12—1,400 Kr. til at møblere et Værelse for, saa faae de ikke megen Fordel deraf. — Der synes virkelig at være noget Paasjaldende i den Iver, Udvalget har havt, ikke alene iaar, men ogsaa noget i de sidste Aar for at nedfætte de forholdsviis mindre betydelige Udgifter til Udmaalingen af vore Farvande. Der er to Etags Udmaalingen, den militære — om den sagde Ordføreren, at den vilde man ikke ind-

skrænke — og den almindelige, i alle Søfarendes Interesse; om denne sagde den ærede Ordfører, at man maatte haabe, at den snart maatte ophøre. Jeg tør paafaa, at den vistnok aldrig vil ophøre og heller ikke bør ophøre. Jeg vil naturligvis indrømme, at naar man har faaet en fuld systematisk Opmaalning af alle vore Farvande, hvad vi jo langt fra endnu have, behøver man for nogen Tid mindre; men der sker virkelig stadig Forandringer, saa helt ophøre ville Opmaalingerne ikke. Jeg vil ogsaa sige, at hidtil har det vist sig, at Fordringerne i saa Henseende stige en hel Del, man bærer ikke saaledes over med, naar der ligger Grunde i Farvandene, som ikke ere opmaalte, som man maaste gjorde tidligere. Hvis virkelig en saadan Nedsættelse skulde finde Sted, vilde det gaa ud over Limfjordsmaalingerne; man har i lang Tid ønsket dem, og man har ogsaa paabegyndt dem, men det vil saa blive meget lidt, der kan komme paa Limfjorden iaar.

Der er dernæst nogle Endringsforslag, som angaa de Dele af Marineministeriets Budget, som ikke vedkomme selve Søværnet. Ogsaa der har Udvalget negtet Afstilligt, og først da en Forsøgelse af Lønningerne for Fyrpersonalet ved Trekroners Fyr. Jeg vil bemærke, at det, man ønsker der, væsentlig ikke er Andet, end at disse Personer skulle komme ind under den gjældende Lov for Lønninger ved Fyrvæsenet, og forøvrigt at de skulle sættes lige med Personalet paa Nordre Kjøse, hvad der er ganske naturligt. Hele Udvalget har forenet sig om at negte Brevdueforbindelsen mellem Marineministeriet og Drogdens Fyrskib; men Flertallet og Mindretallet have gjort det af forskjellige Grunde. Flertallet er stærkt i Tvivl om Nøtten deraf, men det, tror jeg, er urigtigt. Jeg mener nu ikke netop, at det skulde være saa ønskeligt at have en Forbindelse mellem Ministeriet og Drogdens Fyrskib, men det er jo heller ikke Meningen, det er kun Forsøgene, der skulle gøres der. Men jeg mener, at det kan være af væsentlig Nytte at have en saadan Forbindelse mellem de yderstliggende Fyrskibe og Land, det, tror jeg, er ganske sikkert, f. Ex. mellem Horns Kævs Fyrskib, der ligger 5 Mil tilhøjs, og som vi kun have Forbindelse med een Gang om Maanedene, saa at der er lang Tid, hvor man ikke veed, om Fyrskibet eksisterer eller ikke; der kan man ikke sige Andet, end at det er mindre heldige Forhold; det Samme gjælder om Gjedder Fyrskib; der vilde en saadan Duepost vistnok være heldig. Mindretallet har negtet Bistøbet af en anden Grund, den ærede Ordfører for dette troede, at der var en Brevdueforening, der havde tilbudt, at det kunde ske uden Ud-